

Ulf Ekman: Påven har en roll som herde och tjänare till alla kristna

1983 grundade den unge lutherske prästen Ulf Ekman den fria församlingen "Livets Ord" tillsammans med sin fru Birgitta. Han drevs av en önskan att människor skulle finna en personlig relation till Jesus, och av att ge lekmän verktyg för att evangelisera och tjäna sin nästa. Församlingen sprang ur en pingstkarismatisk tradition där motviljan och okunskapen om Katolska Kyrkan var stor.

2016-10-31

1989 ordnade pastor Ulf ett bönemöte i samband med påven Johannes Paulus II:s besök i Sverige. Där bad man Gud att bevara landet från en åter-katolicering. Men Herren hade andra planer: efter många års upptäcktsfärd och kamp upptogs Ulf och hans fru Birgitta 2014 i Katolska kyrkan. Vi ställer några frågor till Ulf inför påven Franciskus besök i Sverige, och det är tydligt att han och Birgitta tar emot den helige Fadern med mycket kärlek och entusiasm.

1989 var du kritisk till påven Johannes Paulus II besök i Sverige. Vad betyder den helige Johannes Paulus II för dig idag?

– Ja, då var jag präglad av protestantisk skepsis och fruktan för

Katolska Kyrkans förmenta maktanspråk. Idag ser vi faktiskt fortfarande i en del frikyrklig media liknande tendenser i samband med påve Franciskus besök.

Påven Johannes Paulus II var tämligen okänd för mig på den tiden. När jag sedan började lära känna honom blev jag mycket överraskad, imponerad och ödmjukad då jag insåg hur fel jag tagit och hur fördomsfull jag varit. Denne andlige gigant blev istället mycket betydelsefull för mig. Det var inte minst genom honom som jag fick upp ögonen för den katolska tron och det slutade med att jag vid konversionen valde honom som skyddshelgon.

Du hade en gång svårt att förstå Petrusämbetet. Varför tror du många protestanter har svårt att förstå påvens roll?

– Det finns en utbredd rädsla för hierarki som man menar egentligen

är maktanspråk. Man är rädd för yttre ordningar som man tror kan kväva Andens liv och frihet.

Eftersom man ser det kristna livet primärt som något inre och personligt avvisar man tanken på förmedling av nåden genom människor. Sedan finns det ett scenario ifrån reformationstiden där man även idag ser påven och Katolska kyrkan i apokalyptiska termer, som falsk religiositet och som någon form av anti-Krist. Detta är en tragisk missuppfattning. Med dessa fördomar mer eller mindre rotade i sinnet är det svårt att uppfatta påvens faktiska av Kristus givna roll, inte minst som enhetsskapande, som en klippa för kyrkans liv och tro och som en herde och tjänare åt alla kristna.

Vad var det ytterst som fick dig att ta steget in i Katolska kyrkan?

– Det som verkligen attraherade mig var själva förståelsen av Kyrkan som var mycket rikare och djupare än vad jag förut sett, samt hela den sakramentala synen på Kyrkan och tron. När jag insåg att Kyrkan inte bara vittnar om nåden utan faktiskt är bärare, beskyddare och förmedlare av frälsningens nåd då kunde jag bara inte annat än bejaka den katolska tron.

När du startade Livets Ord ville du ge lekmän redskap och medvetenhet om att de har ett uppdrag att evangelisera. Hur ser du på detta ur ett katolskt perspektiv?

– Ja, det var ett initiativ för att mobilisera och aktivera lekmän. Det är något jag arbetat med under hela mitt medvetna kristna liv. Lekmännen i Kyrkan är en slumrande jätte, en oanad kraftresurs som måste mobiliseras.

Jag har uppskattat det jag läst av St. Josemaría Escrivá om hans syn på lekmännens plats, dess apostolat och kallelse. Evangelisation är inte stora event utan en daglig livsstil och det finns så mycket att göra för att inspirera och stärka katolikers glädje i och frimodighet över vad man har fått i Evangeliet, Kyrkan och tron. Med enkla och vardagliga medel kan man effektivt nå ut och dela med sig av tron till sina medmänniskor, som ofta är mycket mer öppna än vad man föreställer sig.

Hur kan man bättre nå ut med det kristna budskapet i det svenska samhället?

– Jag tror lekmännen verkligen är en viktig nyckel. Kristus vill genom oss komma in i varje persons värld, där de lever sitt liv, sina utmaningar och livsfrågor. Vi kan inte isolera oss ifrån omvärlden men vi måste ändå våga vara annorlunda, just där vi är

mitt ibland vanligt folk. Att med enkla medel organisera vardagsevangelisation där vanliga svenskar i en avslappnad miljö kan få upptäcka tron, att stärka kristna familjer, att fördjupa den kristna vardagsgemenskapen som är så attraktiv för utomstående i ett hav av ensamhet och utanförskap och att våga vara profetiska mitt i samhället kommer att ha en surdegseffekt mitt i en sekulariserad öken. Jag tror det går, med Guds hjälp, att förändra Sverige.

Vad hoppas du att påven Franciskus besök ska innebära för Sverige?

– Jag tror det är ett viktigt besök, att påve Franciskus fysiskt sätter sina fötter på svensk mark, ett av de mest sekulariserade länderna i världen. Petri efterföljares närvaro är viktig och han bär med sig något speciellt till oss. Hans närvaro tvingar också

både katoliker och protestanter att på olika sätt räkna med varandra och att närma sig varandra på ett ödmjukt och kärleksfullt sätt. Detta sker i medvetenhet om att det finns verkliga skillnader men att vår gemensamme Herre vill att vi förenas i sann och synlig enhet med varandra. Här är påve Franciskus ett stort föredöme i kärlek och frimodighet.

Vad skulle du säga till påven om du fick tillfälle att prata med honom?

– Jag skulle be honom att mobilisera bön för Sveriges evangelisering och återförening i tron. Jag skulle vilja fråga honom hur han rent praktiskt ser på evangelisation i en sekulariserad värld. Sedan skulle jag fråga honom hur han orkar bära det ok han bär och vad som egentligen gläder honom mest och driver honom framåt.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/ulf-ekman-paven-har-en-roll-som-herde-och-tjanare-till-alla-kristna/> (2025-04-04)